

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ Κ'.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 16 ΙΟΥΝΙΟΥ 1900

ΑΡΙΘ. 24

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- † Ο Γρεβενδών ΔΩΡΟΘΕΟΣ (πρόεδρος)
† Ο Μέγας Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ο Αρχιεπ. τῆς Ἱ. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ (ταμίας)
† Ο Μέγας Ἀρχιδιάκονος ΔΑΥΡΕΝΤΙΟΣ
ΧΡ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (γραμματεὺς)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 1
διὰ τὸν κατώτερον κληρὸν καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 5
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ 23
ἑξαμηνιαία τὰ ἡμῖς
Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησιαστικά χρονικά — Λογοδοσίαι περὶ τοῦ σχολικοῦ
ἔτους 1899—1900 τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς ἀναγνωσθεῖσα
ὑπὸ τοῦ σχολάρχου ἀρχιμ. Μ. Κλεοβούλου — Ἐκκλησία Ρωσίας
— Ἐκκλησία Παλαιολογαίων — Κοινοποιήσεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

— Χοροστασία. — Τῇ προπαραλευτῇ Κυριακῇ τῶν
ἁγίων Πάντων ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ ἐν Κοντοσκλίφ
ιερωτῇ τῆς Ἀγίας Κυριακῆς ἐν μέσῳ πολλῆς συρροῆς
εὐσεβοῦς ἐκκλησιασματος ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς
Πατριάρχης, ὃς καὶ ἀφορμηθεὶς ἐκ τῆς ἀναγνωσθείσης
εὐαγγελικῆς περικοπῆς πολλὰς πατρικᾶς νοουθεσίας
ἀπέτεινε πρὸς αὐτὸ ἐπαινέσας τὸν ἱερὸν ζῆλον καὶ
τοὺς πρὸς τὰ καλὰ μόχθους τῶν αὐτόθι ἐνοριτῶν, ἀνε-
γειράντων οὕτω περιεκαλλῇ τὸν ἐνοριακὸν αὐτῶν ναόν.

— Θάνατος μητροπολίτου Κιέβου. — Ὁ σεβασμιώ-
τατος μητροπολίτης Μόσχας Βλαδίμηρος διὰ τηλε-
γραφήματος αὐτοῦ ἀναγνωσθέντος ἐν τῇ συνοδικῇ συνε-
δρίᾳ τῆς παρελευτῆς Τρίτης, ἡγγεῖλε τῇ Α. Θ. Π. τῷ
Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ ὅτι ὁ γεράρχος μητροπολίτης
Κιέβου καὶ πρωτεύων μέλος τῆς Ἀγιωτάτης Διοικού-
σης Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας ἀοίδιμος
Ἰωάννης ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον.

Ἡ Α. Θ. Πανχγιότης τηλεγραφικῶς ἐξέφρασε τῷ
τε μητροπολίτῃ Μόσχας καὶ τῇ Ἀγιωτάτῃ Διοικούσῃ
Συνόδῃ τὰ βχθέα συλλυπητήρια αὐτοῦ τε καὶ τῆς
ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ χειμνή-
στου ἱερέως, καὶ τὰς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ γενομένας δεήσεις.

(ἴδε βιογραφικὰς σημειώσεις ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι.)

— Ἐπίσκεψις Ἀρχιεραβδίου Καρχίτου πρὸς
τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην. — Παρεπιδημῶν ἐν
τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἐπεσκέψατο τῇ παρελευτῇ Δευτέρᾳ
ἐν ἐπισήμῳ στολῇ τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν
Πατριάρχην ὁ ἐν Εὐπατορίᾳ τῆς Κριμαίας ἐδρεύων θρη-
σκευτικὸς ἀρχηγὸς πάντων τῶν ἐν Κριμαίᾳ, Ἱεροσολύ-
μοις, Δαμασκῷ, Καίρῳ, Πελωνίᾳ καὶ ἄλλοις μέρεσιν οἰ-
κούντων Καρχιτῶν Ἰουδαίων λίαν φιλοφρόνως γενό-
μενος δεκτὸς ὑπὸ τῆς Α. Θ. Πανχγιότητος.

Τῇ ἐπαύριον ἡ Α. Π. ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος
Χρυσόστομος ἀντεπεσκέψατο ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π.
τὸν θρησκευτικὸν ἀρχηγὸν τῶν Καρχιτῶν*.

* Σημ. Σ. «Ἐκκλ. Ἀληθ.» — Γνωστὸν ἐκ τῆς
ἱστορίας ὅτι μετὰ τὴν ἐπὶ Ἀδριανοῦ τῷ 135 μ. Χ.
διασπορᾷ τῶν Ἰουδαίων οἱ διασημότεροι τῆς ἐπο-
χῆς ἐκείνης διδάσκαλοι συγκροτήσαντες ἐν Τιβερίδι
μέγα συμβούλιον κληθὲν Συναγωγίον συνέταξαν ὑπὸ
τὸ ὄνομα Ταλμούθ σύγγραμμα, ἐν ᾧ καθωρίζετο ἡ
δικτήρησις τοῦ προφορικοῦ νόμου καὶ τῶν Ἰουδαϊκῶν
παρχόσεων. Τὴν συλλογὴν ὅμως ταύτην τῶν νόμων,
συμπληρωθεῖσαν τῷ 500 μ. Χ. δὲν ἀπεδέξαντο πόν-
τες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐφ' ᾧ καὶ διηρέθησαν εἰς δύο ἀντι-
πάλους αἵρέσεις, τῆς τῶν Ταλμουθιστῶν ἢ Ραββι-
στῶν ἀποδεξαμένων δηλονότι τὸ Ταλμούθ, καὶ τῆς
τῶν Καραϊτῶν, μὴ ἀποδεξαμένων αὐτὸ καὶ τὰς ἐν
αὐτῷ ἐρμηνείας τῶν ραββίνων, ἀλλὰ προσκολληθέντων
εἰς τὸ γράμμα τῆς ἁγίας Γραφῆς, ἥτις ἐβραϊστὶ λέ-
γεται **καρά**, ἐξ οὗ ἀπεκλήθησαν οἱ ἀποχωρισθέντες
καὶ διαμαρτυρηθέντες **καραῖται**.

Τῆς Ἰουδαϊκῆς ταύτης αἵρέσεως ἐγένετο αἵρεσιάρ-
χος ὁ Ἀνάν τῷ 750 μ. Χ. καὶ ἀπὸ τῆς ἐνάτης ἐκατον-
τατηρίδος καὶ ἐντεῦθεν διεδόθη αὕτη περισσότερον ὑπὸ
τοῦ ραββίνου Σολομώντος ἀνεληλυθῆς εἰς ἱκανὰς ἐκα-

— Σύνοδος Ἐκκλησίας Κύπρου. — Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς αὐτοκεφάλου ἐκκλησίας τῆς Κύπρου τηλεγραφικῶς ἐξέφραξε τῇ Α. Θ. Παναγιότητι καὶ τῇ περὶ αὐτὴν ἀγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὰς εὐχαριστίας διὰ τὰ διαβιβασθέντα συλλυπητήρια ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ εἰς Κύριον ἄρτι ἐκδημήσαντος ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κυροῦ Σωφρονίου.

— Ἐπισκέψεις. — Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ ἐπεσκέψαντο τὴν Α. Θ. Παναγιότητα οἱ φιλογενέστατοι ὁμογενεῖς τραπεζίται Παῦλος Στεφάνου καὶ Σκυλίτης καὶ Λεωνίδας Ζαρίφης.

Προχθὲς δὲ ἡ ρωσὶς κόμισσα Ἰννα Καπνίστ ἐν συνοδίᾳ τοῦ Ν. Δουροβῶ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐφ' ἱκανὴν ὥραν παρμείνασα παρὰ τῇ Α. Θ. Π. καὶ τὰ Πατριαρχεῖα περιεργασθεῖτα.

— Πατριαρχικὰ συλλυπητήρια. — Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ ἡ Α. Θ. Π. διὰ γράμματος αὐτῆς συνευπήθη τῷ ἐν Λονδίνῳ φιλογενεστάτῳ ὁμογενεῖ Στεφάνῳ Ράλλῃ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλεστάτου αὐτοῦ υἱοῦ Ἀντωνίου Ράλλῃ ἀντισυνταγματάρχου, θανόντος ἄρτι ἐν τῷ ἀγγλοτρανσβαλικῷ πολέμῳ.

— Ἀντεπίσκεψις. — Ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ὁ πανοσιολ. Μέγας Ἀρχιδιάκονος Ακυρέντιος ἐν συνοδίᾳ τοῦ ἐκ τῶν γραμματέων τοῦ Α'. Πατριαρχικοῦ Γραφείου Χρήστου Παπκίωάννου μετὰ τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ εἰς τὸ ἐν Γαλατᾷ ρωσικὸν Μετόχιον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος διεβίβασε τῷ θεοφιλεστάτῳ ρώσῳ ἐπισκόπῳ Βολοκαλάμης Ἀρσενίῳ καὶ τῇ ἐκ καθηγητῶν καὶ μαθητῶν συνοδίᾳ αὐτοῦ τὰς εὐχὰς τῆς Α. Θ. Π. ἐπὶ τῇ ἐντεῦθεν εἰς ἄριον Ὁρος ἀναχωρήσει αὐτοῦ.

— Ἀφίξεις. — Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ ἀφίκετο εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ὁ πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτης Γλυκέριος, δρχγομᾶνος τοῦ Ἱεροσολυμητικοῦ θρόνου. Ἡ Α. Πανοσιολογία, προσελθούσα εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐν συνοδίᾳ τοῦ σεβασμ. ἀρχιεπισκόπου Διοκασάρχης Νικοδήμου ἔσχεν συνέντευξιν μετὰ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

— Χριστοφόρος Σαμαρτσίδης. — Μετὰ λύπης ἀναγράφουμεν τὸν θάνατον τοῦ ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς ἐν Χάλκῃ Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς Χριστοφόρου Σαμαρτσίδου ἀνδρὸς πολλὰχὼς διὰ τε τοῦ καλῶς καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ ἐπωφελοῦς κατὰ τὸν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ, συμβᾶντα τῇ παρελθούσῃ Πρασκειῇ ἐν Χάλκῃ. Ὁ ἀείμνηστος Σαμαρτσίδης διατε-

τοντάδης χιλιάδων μέχρι τῆς 14 ἐκτονταετηρίδος. Οἱ Κερκίται οὗτοι Ἰουδαῖοι εἶχον ὁμιλουμένην γλῶσσαν τὴν ἐλληνικὴν καὶ ἔχουσι Γραφὴν ἐκτυπωθεῖσαν ἄλλοτε πρὸς χρῆσιν τῶν χριστιανῶν, τηροῦσι δὲ αὐστηρότερον τῶν ἄλλων Ἰουδαίων τὰς νενομισμένας ἐορτάς.

λέτας εἰς τῶν διακεκριμένων δημοσιογράφων, διωρίσθη μετὰ τὴν ἐκ τοῦ σταδίου τούτου ἀποχώρησιν αὐτοῦ ἐπόπτης τῶν Σχολῶν ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Ἰωακείμ τοῦ Γ. καὶ τελευταῖον καθηγητῆς τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς.

Ἡ κηδεὶς τοῦ πολυτίμου τούτου τέκνου τῆς Ἐκκλησίας ἐγένετο τῇ ἐπαύριον μεγαλοπρεπῆς ἐν μέσῳ συρροῆς λογίου κόσμου, τιμῶντος τὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος, δαπάνῃ τῆς Θεολογ. Σχολῆς προεξάρχοντος τοῦ ἐκ τῶν ἐφόρων τῆς Σχολῆς σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Μαρωνείας Ἰωακείμ.

Λόγον ἐπικηδεῖον ἐξεφώνησεν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Σχολῆς ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν αὐτῆς ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελος Κωνσταντινίδης. Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ Χριστοφόρου Σαμαρτσίδου.

ΣΧΟΛΩΝ ΤΕΛΕΤΑΙ

Α'.

Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς.

Ἡ πρεσβυγενὴς Πατριαρχικὴ Μ. τοῦ Γένους Σχολὴ ἐποιήσατο τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐν μέσῳ πυκνοῦ φιλομούσου ἀκροατηρίου τὴν εἰθισμένην ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους τελετὴν. Τῆς τελετῆς προέστη ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης πρὸντων καὶ τῶν ἁγίων συνοδικῶν ἀρχιερέων Ἀδριανουπόλεως Κυρίλλου, Ἀμασειᾶς Ἀνθίμου, τοῦ καὶ Προέδρου τῆς ἐφορείας τῆς Σχολῆς, Μαρωνείας Ἰωακείμ, Σηλυβρίας Κωνσταντίου, Κορυτσᾶς Γερβασίου καὶ Γρεβενῶν Δωροθέου, τοῦ παρεπιδημοῦντος μητροπολίτου Γένου Χώρης Κωνσταντίνου, τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἁγίων Τόπων, τοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου σεβασμ. ἀρχιεπισκόπου Διοκασάρχης Νικοδήμου σὺν τῷ μητροπολίτῃ Ἀμίδης, καὶ τοῦ τοῦ Ὁρους Σινᾶ ἀρχιμ. Γαβριὴλ Μαλακούρη, τοῦ ἀρχιερχιμ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου Φωτίου, τοῦ πρώην διευθυντοῦ τῆς Θεολογ. Σχολῆς ἀρχιμ. Γερμανοῦ Γρηγοῤ, τοῦ Μ. Ἱεροκλήρου τῆς Μ. Ἐκκλησίας Γρηγορίου Κωνσταντινίδου, τοῦ Ἀρχιεοφύλακος Ἰωακείμ Φοροπούλου, τοῦ νομικοῦ Συμβουλίου τῶν Πατριαρχείων Κ. Βοντζαλίδου, τῶν ἀξιοτίμων ἐφόρων καὶ πολλοῦ ἄλλου κόσμου.

Τῆς εἰθισμένης ἱεροτελεστίας γενομένης ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἀνῆλθε τὸ βῆμα ὁ πανοσιολ. Σχολάρχης ἀρχιμανδρίτης Μ. Κλεόβουλος, ὃς πεπνυμένως ἀπὸ ἐτῶν διευθύνων τὸ σεμνὸν παιδευτήριον ἀείποτε τὴν ἐπὶ τὰ κρεῖττω ρύθμισιν καὶ προκοπὴν αὐτοῦ ἐπιδιώκει, καὶ ἀπήγγειλε τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην ἔκθεσιν, ἐν ᾗ ἀπεικονίζεται ἀπερίττως ἡ πνευματικὴ κατὰ τὸ λήξαν σχολικὸν ἔτος. Τὴν ἔλθεσιν τούτην ὁ πανοσιολ. Σχο-

λάρχης ἐπεράτωσε διὰ προσφόρου προσφωνήσεως πρὸς τοὺς ἀποφοιτῶντας μεστῆς πνευματικῶν ὑποθηκῶν.

Ἐν τέλει ἡ Α. Θ. Π. ἐπισφραγίζουσα τὴν τελετὴν ταύτην ἀνέγγειλε τὴν ἐπομένην γλαφυρὰν προσφωνήσιν.

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

καὶ πάντες οἱ παριστάμενοι φιλόμουδοι.

Κοινὴ ἡμῖν ἄπασιν, οὐδαμῶς ἀμφιβάλλομεν περὶ τούτου, καὶ ἐξ ἴσου εἰλικρινῆς καὶ ἐγκάρδιος εἶναι ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία, ὅσας παρέχεται ἡμῖν ἀφορμὴ ἵνα παρενρискώμεθα ἐν τῇ μεγαλυνύμῳ ταύτῃ Σχολῇ· διότι αὕτη ἰδιαίτερον ὅλως σέμνωμα καὶ κόσμον τιμιώτατον ἀποτελεῖ διὰ τε τὸ Γένος ἡμῶν καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ διότι αἱ ὑπηρεσίαι αὐτῆς πρὸς τὰ γράμματα καὶ τὴν καθ' ὅλου ἀνὰ τὸ καθ' ἡμᾶς κλίμα παιδεύειν δικαίως ἐκτιμηθεῖσαι ἐπεσπᾶσαντο ἀνέκαθεν τὸν ἔπαινον καὶ τὰς εὐλογίας τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Τὸ ἡμέτερον Γένος ἂν εἶχε καὶ ἔχῃ τι, διὰ τὸ ὁποῖον ἐξόχως νὰ σεμνύνηται, τοῦτο ἦτο καὶ εἶναι ὁ πρὸς τὴν παιδείαν καὶ τὰ γράμματα διακαὴς ἔρως, ὁ ἀκοίμητος καὶ ἄσβεστος τὸ ἱερὸν τῶν γραμμάτων πῦρ διατηρήσας καὶ μεταλαμπαδεύσας αὐτὸ φλογερὸν καὶ ζωηρότατον εἰς ἀπάσας τὰς ἐπελθούσας γενεάς, καὶ οὕτω πως, χάριτι Θεοῦ, ἐξασφαλίσας εἰς τὸ ἡμέτερον Γένος θέσιν οὔτε ἀγενῆ οὔτε εὐτελῆ ἐν τῇ χορείᾳ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν. Εἰς τὴν τοιαύτην δὲ τοῦ Γένους ἡμῶν βαθμολογικὴν κατάταξιν, ἀναμφηρίστως τὴν πρώτην καὶ κυριωτέραν συμβολὴν καὶ συναντίληψιν παρέσχε τὸ ἱστορικὸν τοῦτο παιδευτήριον, ἡ Πατριαρχικὴ Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολῇ, ἡ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς πολλοὺς ἀπολύσασα καὶ ὀτρυνούσας τῶν γραμμάτων ὑπηρετάς. Τούτου δ' ἕνεκα ἀκριβῶς καὶ ἡ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ τιμῶσα καὶ περιέπουσα τὴν ἐστίαν ταύτην τῶν φώτων, ἐν ᾗ ὡς πυρσοὶ δαδουχοῦσι καὶ τὴν σήμερον καὶ φωτίζουν τὰς διανοίας τῶν πανταχόθεν συρρεόντων φιλομαθῶν νέων πολυμαθεῖς καὶ φιλοπονῶτατοι καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν Διευθυντοῦ φιλοῦντος τὴν Σχολὴν ὑπὲρ πάν ἄλλο καὶ ὑπὲρ ἑαυτὸν ἔτι, οὐδέποτε διέλιπε μετ' ἐξαιρετικῶν διαφέροντος παρακολουθοῦσα τοῖς ἐνταῦθα ἐπιτελουμένοις καὶ εὐλογοῦσα τοὺς πόνους καὶ τοὺς ἀγῶνας διδασκάλων καὶ μαθητῶν. Μάρ-

τυς τούτου παναληθέστατος τυγχάνει καὶ ἡ σήμερον ἐνταῦθα παρουσία ἀπάντων ἡμῶν ὅσοι συνήλθομεν, ὅπως στεφανώσωμεν τοὺς πόνους καὶ τοὺς ἰδρώτας τῶν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν σχολικὸν ἔτος ἀγωνισαμένων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἐφορίας ζηλωτῆς καὶ φιλομούσου, καθηγητῶν καὶ μαθητῶν, καὶ ἐπιδαφιεύσωμεν τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἐπὶ πάντας μὲν τοὺς τρέχοντας τὸν καλὸν τοῦτον τῶν γραμμάτων ἀγῶνα, ἀλλ' ἰδίως ἐπὶ τοὺς ἀπολυμένους τελειοδιδάκτους τῆς Σχολῆς, οἵτινες εἰς νέον ταῖς εὐλογίαις τῆς Ἐκκλησίας εἰσερχόμενοι βίον ὀφείλουσιν ἵνα καὶ διὰ τῶν ἔργων δεικνύωσιν ὁποίας Σχολῆς εἰσι τρόφιμοι καὶ πολιτεύονται ἀξίως τῆς κλήσεως καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν. Εἴθε ὁ ἀγαθοδότης Θεὸς κρατύνει τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ καθοδηγοῖ τὰ βήματα αὐτῶν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. Τον δὲ φιλόλαον καὶ φιλόμουσον ἡμῶν Ἀνακτα, τὸν ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ παιδείας τοῦ ἡμετέρου Γένους ἐπιδεικνύοντα τοσαύτην πατρικὴν εὐμένειαν καὶ προστασίαν, εἴθε φρονεῖ καὶ κραταιοῖ ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου Αὐτοκρατορικοῦ αὐτοῦ Θρόνου ἐπὶ μήκιστον. Ἀμήν.

Β'.

Ἐμπορικῆς Σχολῆς Χάλκης.

Αὐθιμερὸν μ. μ. ἡ Α. Θ. Παναγιότης συνοδευομένη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀγίων συνοδικῶν, τῶν παρεπιδημούντων μητροπολιτῶν καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς ἱερᾶς Συνόδου μετέβη δι' ἰδιαιτέρας ἀτμακάτου εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Ἐμπορικὴν Σχολὴν καὶ προέστη τῆς τελετῆς τῶν ἐξετάσεων τῶν τελειοφοίτων. Κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην παρέστησαν καὶ αἱ Α. Α. Ε. Ε. ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος Ν. Μυροκορδαῆς, ὁ διὰ τὰς συμβάσεις πληρεξούσιος αὐτῆς Δ. Στεφάνου, ὁ ἀ' γραμματεὺς τῆς πρεσβείας Λεβίδης, ὁ β' διερχομὲνος αὐτῆς Κ. Κυπρίος καὶ πολὺ ἄλλο πλῆθος φιλομούσου κόσμου.

Μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. γενομένην ἱεροτελεστείαν ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Γ. Λιανόπουλος, ὁ στιβαρὰ τῇ χειρὶ ἀπὸ ἐτῶν ἰθύνων αὐτήν, ἀνέγνω τὴν περὶ τῆς πνευματικῆς συγκομιδῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἐκθεσιν, ἐξ ἧς λίαν εὐαρέστως ἐνωτίσθη τὸ ἀκροατήριον ὅτι τὸ ἱδρυμα ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν ἐπόψεων αὐτοῦ χωρεῖ καλῶς χάρις εἰς τοὺς ἀτρύτους μόχθους φερεπόνου καὶ φιλογενοῦς Ἐφορείας.

Μετὰ δὲ τὰς ἐπὶ διαφόρων μαθημάτων ἐξετάσεις

τῶν τελειοφοίτων, ἡ Α. Θ. Π. ἐπευλογοῦσα τοὺς πό-
νους τῶν ἐργασθέντων ἐν τῷ φυτωρίῳ τούτῳ ἀπήγ-
γειλε τὴν παρὰ πόδας θερμὴν προσφώνησιν:

**Σεβαδμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ Ἐξοχώτατε Πρε-
σβευτὰ καὶ οἱ λοιποὶ φιλόμουδοι.**

Παριστάμενοι καὶ εὐλογοῦντες τοὺς πόνους
καὶ ἀγῶνας τῶν φιλοτίμως ἐν τῷ σεμνῷ τούτῳ
παιδευτηρίῳ ἐναγωνισταμένων καθηγητῶν καὶ
μαθητῶν καὶ κατὰ τὸ λήξαν τοῦτο σχολικὸν ἔτος,
δὲν δυνάμεθα ν' ἀποκρύψωμεν τὴν χαρὰν καὶ
εὐφροσύνην, ἥτις αἰείποτε κατευφραίνει καὶ ἡ-
μᾶς καὶ πᾶσαν τὴν Ἱεραρχίαν, βλέποντας τὸν
καλὸν καὶ ἀφθονον θερισμόν, τὸν ἐκ τοῦ γεωρ-
γίου τούτου ἐνιαυσίως ἀποδιδόμενον εἰς τὴν καθ'
ἡμᾶς κοινωνίαν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὸ πατρικὸν ἡ-
μῶν ἐνδιαφέρον ἐπεκτείνεται καὶ ἐφαπλοῦται ἐφ'
ὅλων τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτά-
της Ἀρχιεπισκοπῆς, τοῦ κέντρου τούτου τῶν ἀνὰ
σύμπαν τὸ κλίμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ὀρθο-
δόξων· ἀλλὰ διὰ τὴν μίαν καὶ μοναδικὴν Ἑλληνι-
κὴν ἡμῶν Ἐμπορικὴν Σχολήν, διατηρουμένην
τῇ γενναίᾳ καὶ μεγαθύμῳ ἀρωγῇ τῶν ἐκ τοῦ τρα-
πεζιτικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ τῶν ὁμογενῶν κόσμου,
ἰδιαιτέραν τινὰ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ μὴ αἰσθα-
νώμεθα ἐν τῷ βάθει τῶν καρδιῶν ἡμῶν οἱ πάντες
συμπάθειαν καὶ στοργήν, ἀφοῦ καθ' ἑκάστην
παριστάμεθα μάρτυρες τοῦ δεινοῦ ἐμπορικοῦ ἀ-
γῶνος, ὅστις ἀναμέσον τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν λαῶν
διεξάγεται καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ ἥττων καὶ μὴ ἐπι-
στημονικῶς μεμορφωμένος δουλεύει καὶ ὑποχω-
ρεῖ τῷ κρείττονι, καὶ τὸ στάδιον ἐπὶ τέλους κα-
ταλείπεται ὡς εἰς νικητὴν εἰς τὸν φέροντα πλείω
ἐπιστημονικὰ διὰ τὸν ἀγῶνα ἐφόδια.

Ἡμεῖς ἐκ ψυχῆς ποθοῦμεν καὶ εὐχόμεθα
ὅπως ἡ Σχολὴ αὕτη ἀνεπηρέαστος διατελοῦσα
ἀπὸ παντὸς ἐναντίου συναντήματος, ἐξακολουθῇ
τελοῦσα ἐπὶ μήκιστον τὸν ὑψηλὸν καὶ ἔνδοξον
αὐτῆς τοῦτον προορισμόν, οἱ δ' ἐξ αὐτῆς καὶ
κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἀποφοιτῶντες προστιθέμενοι
εἰς τὴν εὐγενῆ φάλαγγα τῶν ἐντεῦθεν μέχρι
σήμερον ἀπολυθέντων, ἀποβῶσι καὶ αὐτοὶ πρό-
τυπα χρηστῶν καὶ ἀνεπιλήπτων ἐν τῷ ἐμπορι-
κῷ κόσμῳ ἀνδρῶν πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ἐκ-
θρεψιάς αὐτοῦς Σχολῆς καὶ πρὸς χαρὰν τῆς
Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἥτις διὰ τὴς στοργῆς ἀνέ-
καθεν ἅμα τῇ ἰδρύσει αὐτῆς μέχρι τοῦ νῦν πε-
ριέβαλε καὶ περιβάλλει καὶ θέλει περιβάλλῃ

πάντοτε τὴν χρησιμωτάτην καὶ ἀπαραίτητον διὰ
τὰς ἀνάγκας τοῦ ἡμετέρου Γένους Ἐμπορικὴν
ταύτην Σχολήν. Ἐπιδαφιλεύοντες δὲ τοῖς τιμιω-
τάτοις Ἐφόροις τῆς Σχολῆς, τῷ ἐλλογίμῳ Διευ-
θυντῇ καὶ πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῇ ἐναγωνιζομένοις δι-
δασκάλοις καὶ μαθηταῖς τὰς πατρικὰς ἡμῶν εὐ-
χὰς, μνημονεύομεν μετ' εὐγνωμοσύνης τοῦ σε-
πτοῦ ὀνόματος τοῦ φιλομούσου ἡμῶν Ἀνακτος
Σουλτάν-Ἀβδουλ-Χαμητ-Χάν, Δυθέντου ἡμῶν,
διότι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ πᾶς ἐπιστημονικὸς
παρ' ἡμῖν κλάδος πατρικῆς ἀπολαύων προστα-
σίας προάγεται καὶ τελειοποιεῖται.

Προχθὲς ὁμοίως ἡ Α. Θ. Παναγιότης παρέστη
εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ Ἰωαννινοῦ Περθεναγωγείου
ἐφ' ἱκανὸν παρκαμίναν· χθὲς δὲ ἀπέστειλε τὸν Μ.
Πρωτοσύγκελλον Χρυστόστομον.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1899-1900 ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ

ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου Ἀρχ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ

Τῇ 11ῃ Ἰουνίου 1900.

**Παναγιώτατε Δέσποτα, Σεβαδμιώτατοι Ἱεράρχαι,
Μεγάθυμοι τῆς Σχολῆς Ἐφόροι, καὶ ἡ
λοιπὴ φιλόμουδος ὁμήγουρις,**

Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Θεοῦ διὰ τῶν θεοπειθῶν
εὐχῶν τῆς ἡμετέρας Θειοτάτης καὶ πανσεβάζτου
Παναγιότητος καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν ἀγίας καὶ ἱερᾶς
Συνόδου ἡγάγεν ἡμᾶς καὶ ἐφέτος αἰσίως εἰς τὸ τέρας
τῆς ἐνιαυσίου σχολικῆς σταδιοδρομίας, καὶ ἡ ἀπὸ τῆς
24ης τοῦ προλαβόντος μηνὸς διεξαγομένη δοκιμασία
τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς θέλει καταδείξει τὸν βαθ-
μὸν τῆς ἐν ταῖς σπουδαῖς εὐδοκίμησεως καὶ προκοπῆς
αὐτῶν. Πιστεύομεν δὲ ὅτι διδάξαντες καὶ διδασθέν-
τες δὲν ἐκοπίασαν εἰς μάτην καὶ κατὰ τὸ λήγον τοῦ
τοῦ ἔτους.

Ἐπειδὴ δὲ εἴθισται κατὰ τὴν δοκιμασίαν ταύ-
την νὰ ἐξαγγέλλωνται δημοσίᾳ ἀπὸ τοῦ βήματος τού-
του τὰ κατὰ τὸ ἔτος ἐν τῇ Σχολῇ γενόμενα, τῷ ἔθει
τούτῳ ὑπείκων θέλω ἐκθέσει ὑμῖν νῦν ἐν συντομίᾳ
τὴν ἐνιαύσιον σχολικὴν ἐργασίαν, τὴν καθόλου τοῦ
καθηδρύματος κατὰστασιν καὶ πᾶν εἴ τι κατὰ τὴν
διάρκειαν τοῦ ἔτους ἐν αὐτῷ συνέβη.

Α'. Τὸ πρῶτον καὶ τοῦ λήγοντος ἔτους ἔργον

τῆς Σχολῆς ὑπῆρξαν αἱ ἐγγραφαί, ἀρξάμεναι μὲν ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς 20ῆς Αὐγούστου τοῦ προλαβόντος ἔτους συμφώνως τῷ σχετικῷ ἄρθρῳ τοῦ τῆς Σχολῆς Κανονισμοῦ, παρὰ τῆς δὲ μέχρι μεσοῦντος Ὀκτωβρίου διὰ τινος ἐξ ἀποκέντρων μερῶν προσελθόντας. Ἐνεγράφησαν δὲ ἐν ὅλῳ τριακόσιοι τεσσαράκοντα καὶ δύο (342), ἐξ ὧν οἱ τέσσαρες, ὡς λίαν βραδύναντες νὰ προσέλθωσιν, ἐγένοντο δεκτοὶ ὡς ἀκροαταί.

Ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶναι βεβαίως μικρὸς παραβλλόμενος πρὸς τὴν ἄλλοτε μεγάλην τῶν μαθητῶν τοῦ παιδευτηρίου τούτου πληθύν, ὅτινες κατὰ τὸ 1889—1889 ἀνῆλθον εἰς 700 περίπου, ὅτε καὶ ἐπεβλήθη ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἢ εἰς τμήματα διαιρέσεις μιᾶς τῶν πολυπληθῶν αὐτοῦ τάξεων. Ἀλλὰ τῆς διαίρεσεως ταύτης μὴ ἐφικροσθείσης διὰ λόγους οἰκονομικοὺς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῆς Σχολῆς τάξεων, ἀπασῶν πολυπληθῶν τότε οὓτων, οὐχὶ μικρὰ παρείχετο τὸ πλῆθος ἐκείνο κωλύματα οὐ μόνον εἰς τὴν τῆς διδασκαλίας καρποφορίαν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τήρησιν τῆς προσηκούσης ἐν τῇ Σχολῇ τάξεως, ἣν μετὰ τῶν μαθημάτων ἀνάγκη ἀπόλυτος νὰ συνδιδάσκωνται πάσης Σχολῆς μαθηταί. Καὶ ἐὰν διετηρεῖτο μέχρι σήμερον τὸ πλῆθος ἐκεῖνο, ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀνάγκης θὰ ἐπεβάλλετο καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τάξεσιν ἢ διαίρεσις καὶ θὰ ἐξευρίσκοντο—δὲν ἀμφιβάλλομεν—τὰ πρὸς τοῦτο μέσα. Τῇ εἰρημένῃ ὅμως ἐλάττωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν δὲν προὐκλινετο ἡ ἔλλειψις τῆς εἰς τμήματα διαίρεσεως τῶν τάξεων, ἀλλὰ διάφοροι ἄλλοι λόγοι καὶ πρὸ πάντων οἰκονομικοί.

Ἐκ τοῦ εἰρημένου ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ λήγοντι ἔτει ἐγγραφέντων μαθητῶν, μικροῦ μὲν, ὡς εἶπον, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν ἀρχαιοτέρων χρόνων, ὑπερβαίνοντος ὅμως τὸν τοῦ προλαβόντος ἔτους μαθητῶν, διακόσιοι τριάκοντα καὶ δύο (232) ἦσαν παλαιοὶ μαθηταί, οἱ δὲ λοιποὶ ἑκατὸν καὶ δέκα (110) νέοι, πρῶτον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐγγραφέντες καὶ κατὰ τὰς ἑξῆς τοιαύτους καὶ πέντε (35) μὲν εἰς τὴν πρώτην τῆς Σχολῆς τάξιν, τὴν κατωτάτην· τριάκοντα (30) εἰς τὴν δευτέραν· δέκα καὶ ἑξ (16) εἰς τὴν τρίτην· δέκα καὶ ἑνέα (19) εἰς τὴν τετάρτην· ὀκτώ (8) εἰς τὴν πέμπτην καὶ δύο (2) εἰς τὴν ἕκτην. Οὕτω δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ τῶν παλαιῶν μαθητῶν ἀπαρτίσθαι αἱ ὀκτώ τῆς Σχολῆς τάξεις περιελαμβάνον ἢ μὲν πρώτη τριάκοντα καὶ πέντε (35) μαθητά· ἢ δευτέρα τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ (48)· ἢ τρίτη τεσσαράκοντα καὶ πέντε (45)· ἢ τετάρτη πενήκοντα καὶ ἑπτὰ (57)· ἢ πέμπτη τεσσαράκοντα καὶ τρεῖς (43)· ἢ ἕκτη τριάκοντα καὶ ἑπτὰ (37)· ἢ ἑβδόμη τεσσαράκοντα καὶ ἑνὰ (41)· καὶ ἡ ὀγδόη τριάκοντα καὶ ἑξ (36).

Τοιαῦται ὑπῆρξαν αἱ ἐγγραφαὶ τοῦ λήγοντος ἔτους καὶ οὕτως ἀπηρτίσθησαν ἐν αὐτῷ αἱ τῆς Σχολῆς τάξεις.

Β'. Δεύτερον μετὰ τὰς ἐγγραφὰς ἔργον τῆς Σχολῆς, τὸ καὶ κύριον ἔργον αὐτῆς, εἶναι ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων, ἣτις ἐγένετο καὶ ἐφέτος ὑπὸ τῶν ἐλλογίμων τῆς Σχολῆς Καθηγητῶν, τῶν τε ἀρχαίων καὶ τῶν ἀντικαταστησάντων τὸν ἀείμνηστον Ἰωάννην Ἀριστοκλῆν, κκ. Βασιλείου Μυστακίδου καὶ Μηνοῦ Αὐθεντοπούλου, μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτοὺς διδακτικῆς ἱκανότητος καὶ εὐμεθοδίας. Ἐδιδάχθησαν δὲ συμφώνως τῷ γενικῷ τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς προγράμματι ἐν μὲν τῇ **Α' τάξει, τῇ κατωτάτῃ:**

1. Ἐκ τῶν **Θρησκευτικῶν**, ἡ ἱερὰ ἱστορία τῆς **Παλαιᾶς Διαθήκης** μέχρι τῶν βασιλέων.

2. Ἐκ τῶν **Ἑλληνικῶν**, ἐρμηνεία Αἰσωπεῶν μύθων· ἐκ τῆς Συλλογῆς ἀποφθεγμάτων βοσιλέων καὶ στρατηγῶν Πλουτάρχου· ἐκ τῶν βίων καὶ γνώμων τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ εὐδοκιμησάντων Διογένηος Λαερτίου καὶ ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης Ἀπολλοδώρου μετὰ τεχνολογίας καὶ ὀρθογραφικῶν ἀσκήσεων, καὶ γραμματικῇ ἐξ ἀρχῆς μέχρι τῶν εἰς «μι» ρημάτων.

3. Ἐκ τῆς **Ἀριθμητικῆς**, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῶν συμμιγῶν.

4. Ἐκ τῆς **Γεωγραφίας**, γενικαὶ γνώσεις καὶ περὶ τῆς Εὐρώπης ἐν γένει.

5. Ἐκ τῆς **Ἰχνογραφίας**, **Γραμμικὴ Ἰχνογραφία** καὶ στοιχειώδης διδασκαλία περὶ **ρυθμῶν**. Ἀντιγραφή ἐξ ἀπλῶν εὐθυγράμμων καὶ καμπυλογράμμων ὑποδειγμάτων καὶ στοιχείων **ὕδροβαφικῆς**.

6. καὶ ἐκ τῆς **Καλλιγραφίας**, ἀπλῇ καὶ πλαγίᾳ γραφῇ μετὰ γυμνασμάτων.

Ἐν τῇ Β' τάξει:

1. Ἐκ τῶν **Θρησκευτικῶν**, ἡ ἱερὰ ἱστορία τῆς **Καίνης Διαθήκης**.

2. Ἐκ τῶν **Ἑλληνικῶν**, ἐρμηνεία τοῦ α' βιβλίου τῆς Κύρου Ἀναβάσεως καὶ τοῦ β' τῆς Κύρου Παιδείας Ξενοφώντος μετὰ τεχνολογίας· **Γραμματικῆς** ἀπὸ τοῦ «περὶ ῥήματος» μέχρι τέλους· ἑτυμολογικὸν καὶ ὀρθογραφικὰ ἀσκήσεις.

3. Ἐκ τῆς **Ἀριθμητικῆς**, περὶ λόγων καὶ ἀναλογιῶν μέχρι τέλους.

4. Ἐκ τῆς **Ἱστορίας**, ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία μέχρι τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.

5. Ἐκ τῆς **Γεωγραφίας**, τὰ κράτη τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου.

6. Ἐκ τῆς **Ἰχνογραφίας**, **Γραμμικὴ Ἰχνογραφία** καὶ περὶ **ρυθμῶν**· **ὕδροβαφικὴ** ἀντιγραφή ἐξ ἐλαφρῶς ἐσκιασμένων προσώπων καὶ ζώων.

7. καὶ ἐκ τῆς **Καλλιγραφίας**, στρογγύλη καὶ γοθτικὴ γραφή, πρακτικαὶ ἀσκήσεις εἰς τὴν ταχυγραφίαν, καὶ γαλλικὴ καλλιγραφία.

Ἐν τῇ Γ' τάξει:

1. Ἐκ τῶν **Θρησκευτικῶν**, ἡ ἱερὰ Λειτουργικὴ.

2. Ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν, ἐρμηνεία τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ Ξενοφώντος, τοῦ κατὰ Ἑρατοσθένους λόγου τοῦ Λυσίου, τοῦ βίου τοῦ Θεμιστοκλέους ἐκ τῶν τοῦ Πλουτάρχου, καὶ τοῦ Ἀρεοπαγιτικοῦ τοῦ Ἰσοκράτους μετὰ συντάξεως καὶ τεχνολογικῶν παρατηρήσεων συντακτικὸν μέχρι τῶν «συνδέσμων» καὶ ἐπανάληψις τῆς ὅλης γραμματικῆς μετὰ γραφικῶν ἀσκήσεων.

3. Ἐκ τῶν Μαθηματικῶν, ἐπανάληψις τῆς Πρακτικῆς Ἀριθμητικῆς μετὰ πρακτικῶν ἐφαρμογῶν καὶ στοιχειώδους Ἐπιπεδομετρίας.

4. Ἐκ τῆς Ἱστορίας, ἡ ἐλληνικὴ ἀπὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἀλώσεως, καὶ ἡ Ῥωμαϊκὴ μέχρι τῶν αὐτοκρατορῶν.

5. Ἐκ τῆς Μυθολογίας, τὰ περὶ τῶν θεῶν τῶν ἀρχαίων.

6. Ἐκ τῆς Γεωγραφίας, τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης ἐκτὸς τῶν τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου.

7. Ἐκ τῆς Τουρκικῆς, ἀνάγνωσις μετὰ γραφῆς, καὶ γραμματικὴ μέχρι τῶν μετοχῶν τοῦ τουρκικοῦ ρήματος.

8. Ἐκ τῆς Γαλλικῆς, ἀνάγνωσις, μετάφρασις καὶ ἀποστήθισις τοῦ κειμένου· Θεματογραφία· καὶ ἐκ τῆς Γραμματικῆς τὰ: περὶ μερῶν τοῦ λόγου, περὶ ἄρθρου καὶ ὀνόματος, περὶ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀνομάτων, καὶ τὰ δύο βοηθητικὰ ρήματα.

9. καὶ ἐκ τῆς Ἰχνογραφίας, ἐπανάληψις τοῦ περὶ ρυθμῶν, προωπογραφία, καὶ ἀντιγραφή ἐξ ἐσκιασμένων παντοειδῶν ὑποδειγμάτων ἰδίᾳ δὲ προσώπων.

Ἐν τῇ Δ' τάξει:

1. Ἐκ τῶν Θεοδευτικῶν, ἡ ἱερὰ Κατήχησις.

2. Ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν, ἐρμηνεία τοῦ α' καὶ β' Ὀλυμπικοῦ, τοῦ α' καὶ β' Φιλιππικοῦ τοῦ Δημοσθένους καὶ τοῦ βίου τοῦ Ἀριστείδου ἐκ τῶν τοῦ Πλουτάρχου μετὰ συντάξεως καὶ συντακτικῶν καὶ τεχνολογικῶν παρατηρήσεων. Συντακτικὸν ἀπὸ τοῦ ἀπὲρ τῶν συνδέσμων μέχρι τέλους· Θεματογραφία καὶ ἐπιστολογραφία.

3. Ἐκ τῶν Λατινικῶν, Μετάφρασις συντόμων διηγημάτων· Γραμματικὴ μέχρι τοῦ ρήματος καὶ Θεματογραφία.

4. Ἐκ τῶν Μαθηματικῶν, ἡ Θεωρητικὴ Ἀριθμητικὴ καὶ ἡ Μαθηματικὴ Γεωγραφία.

5. Ἐκ τῆς Ἱστορίας, ἡ Ῥωμαϊκὴ καὶ Βυζαντινὴ ἀπὸ τῶν Αὐτοκρατορῶν μέχρι τοῦ 1453.

6. Ἐκ τῆς πολιτικῆς Γεωγραφίας, ἡ Ἀσία, ἡ Ἀφρική, ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Ὠκεανία.

7. Ἐκ τῆς Τουρκικῆς, ἀνάγνωσις, ἐρμηνεία καὶ γραφὴ μετὰ τεχνολογικῶν ἀσκήσεων· Γραμματικὴ

μέχρι τῶν ἐκ τῆς Περσικῆς ἐν τῇ Τουρκικῇ ἐν χρήσει λέξεων· καὶ Θεματογραφία.

8. Ἐκ τῆς Γαλλικῆς, ἀνάγνωσις, μετάφρασις καὶ διήγησις τοῦ κειμένου· Θεματογραφία καὶ Γραμματικὴ τὰ: περὶ ἐπιθέτου, περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ θηλυκοῦ γένους, περὶ ἀριθμητικῶν, περὶ ἀντωνυμιῶν, περὶ ρημάτων τῆς α', β', γ', καὶ δ' συζυγίας, περὶ τῶν αὐτόπαθῶν ρημάτων καὶ περὶ παραγωγῆς τῶν γρόνων τῶν ρημάτων.

Ἐν τῇ Ε' τάξει:

1. Ἐκ τῶν Θεοδευτικῶν, ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν.

2. Ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν, ἐρμηνεία τοῦ α' Φιλιππικοῦ, τοῦ περὶ εἰρήνης, καὶ τοῦ περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ λόγων τοῦ Δημοσθένους, τοῦ α' βιβλίου τοῦ Ἡροδότου καὶ τοῦ στοιχείου Ο τῆς Ὀδυσσεΐας Ὀμήρου μετὰ γραμματικῶν, συντακτικῶν καὶ θεματογραφικῶν ἀσκήσεων.

3. Ἐκ τῶν Λατινικῶν, ἐρμηνεία τῶν βίων τοῦ Θρασυβούλου, Φωκίωνος καὶ Τιμολέοντος ἐκ τῶν τοῦ Κορνηλίου Νέπωτος μετὰ τεχνολογίας καὶ συντάξεως καὶ Γραμματικὴ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

4. Ἐκ τῶν Μαθηματικῶν, ἡ ἐπιπεδομετρία ἐκ τῆς Γεωμετρίας καὶ ἐκ τῆς Ἀλγέβρας τὰ περὶ ἀλγεβρικοῦ λογισμοῦ.

5. Ἐκ τῆς Χημείας, τὸ περὶ τῶν μὴ μεταλλικῶν στοιχείων.

6. Ἐκ τῶν Ἱστορικῶν, ἡ ἱστορία τῶν ἀρχαίων Ἀνατολικῶν ἐθνῶν.

7. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχαιολογία.

8. Ἐκ τῆς Τουρκικῆς, ἀνάγνωσις, ἐρμηνεία καὶ γραφὴ διαφόρων κειμένων μετὰ τεχνολογικῶν ἀσκήσεων· Θεματογραφία· καὶ ἐκ τῆς Γραμματικῆς τὰ ἐκ τῆς Περσικῆς καὶ Ἀραβικῆς ἐν τῇ ὀθωμανικῇ ἐν χρήσει.

9. Ἐκ τῆς Γαλλικῆς, μετάφρασις καὶ διήγησις ἐλευθέρᾳ ἀποσπασμάτων ἔργων διαφόρων δοκίμων πεζογράφων· Θεματογραφία· καὶ ἐκ τῆς Γραμματικῆς τὰ περὶ συντάξεως τῶν ἄρθρων, τῶν ἐπιθέτων, τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ ἀνώμαλα ρήματα.

Ἐν τῇ ΣΤ' τάξει:

1. Ἐκ τῶν Θεοδευτικῶν, ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦ 700 μ. Χ.

2. Ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν, ἐρμηνεία τοῦ Γοργίου τοῦ Πλάτωνος τοῦ ἱστορικοῦ μέρους τοῦ α' βιβλίου τοῦ Θουκυδίδου καὶ πέντε ἐκ τῶν δημηγοριῶν αὐτοῦ, τῶν στοιχείων Α, Β καὶ Η τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὀμήρου ἐλεγειακῶν ποιητῶν καὶ Ἰαμβογράφων, καὶ Θεματογραφία.

3. Ἐκ τῶν Λατινικῶν, ἐρμηνεία τοῦ α' βιβλίου τοῦ Γαλατικοῦ πολέμου τοῦ Καίσαρος, καὶ τοῦ α'

Κατιλιναϊκού τοῦ Κικέρωνος μετὰ τεχνολογικῶν καὶ συντακτικῶν πρὸς τὴν ἰστορίαν.

4. Ἐκ τῶν **Μαθηματικῶν**, ἡ Στερεομετρία ἐκ τῆς Γεωμετρίας, καὶ ὁ Λογαριθμικὸς λογισμὸς καὶ τὸ περὶ ἐξισώσεων ἐκ τῆς Ἀλγέβρας.

5. Ἐκ τῆς **Φυσιολογίας**, τὸ γενικὸν μέρος τῆς Ζωολογίας.

6. Ἐκ τῆς **Πολιτικῆς ἱστορίας**, ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Ῥωμαϊκὴ.

7. Ἐκ τῶν **Φιλοσοφικῶν**, Σύντομος Εἰσαγωγή εἰς τὴν Φιλοσοφίαν καὶ Ἑμπειρικὴ Ψυχολογία.

8. Ἐκ τῆς **Γαλλικῆς**, Μετάφρασις ἀποσπασμάτων ἔργων διαφόρων πεζογράφων καὶ ποιητῶν. Μετάφρασις ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Γαλλικὴν, καὶ ἐκ τῆς Γραμματικῆς ἐπὶ τῶν ἐκείνων καὶ συνεχεῖα μέχρι τῆς συντάξεως τοῦ ῥήματος γαλλιστί.

9. Ἐκ τῆς **Τουρκικῆς**, ἀνέκδοτοι καὶ ἐρμηνεῖα διαφόρων κειμένων μετὰ γραφικῶν καὶ τεχνολογικῶν ἀσκήσεων τουρκιστί, γραμματικῆς συνεχεῖα μέχρι τῶν ἀνωτέρων λέξεων τῆς Ἀραβικῆς, καὶ Θεματογραφία.

(ἔπεται συνέχεια)

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΙΕΒΟΥ ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ

Ὁ ἀοιδίμος ἱεράρχης ἐπὶ δεκάδ' ἐτῶν ὑπηρετήσας τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσίας, θεοφιλῶς ποιμένας δὲ τὰ ἐκάστοτε αὐτῷ ἐμπιστευθέντα λογικὰ ποίμνια, καὶ μετὰ ζήλωτος ττοργῆς καὶ ἀφοσιώσεως ἐργασθεὶς ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου, ἀπῆλυσεν ἀμειώτου σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης. Κατήγετο ἐκ τοῦ κυβερνεῖου Τούλας. Ἀποπερατώντας τῆς θεολογικῆς αὐτοῦ σπουδῆς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Κιέβου διετέλεσε διευθυντὴς τοῦ Σεμιναρίου Κιέβου καὶ εἴτα διὰ διδοχικῶς πρυτανίς καὶ καθηγητῆς τῶν ἀκαδημειῶν Κιέβου καὶ Πετρούπολεως. Προχθεὶς τῷ 1861 εἰς τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Βιμπούργου ἐπὶ διετίαν καὶ τῷ 1863 ἐπίσκοπος Σαρατόβου ἐπὶ δεκαετίαν, τῷ δὲ 1873 ἐπίσκοπος Νιζεγορόδου, ὁποῦθεν μετὰ πενταετὴ δόκιμον ποιμαντορίαν διωρίσθη ἑξάρχος Ἰθέριας καὶ τῷ 1882 ἐγένετο μητροπολίτης Μόσχας. Μετὰ θεοφιλεστάτην καὶ ἐνταυθὶ ἐνδεκαετὴ ποιμαντορίαν μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Κιέβου, ἣν καὶ μέχρι ἐσχάτων διώκει λίαν συνετῶς.

Ὁ μεταστάς ἀρχιερεὺς ἐν ἀπάσαις ταῖς ποιμανθείσαις ἐπαρχίαις αὐτοῦ ἔδρυσεν οἰκήματα χάριν τῶν ὀρφανῶν, κηροποιεῖα πρὸς ὄφελος τῶν ἱερῶν ναῶν, παιδευτήρια θηλέων χάριν τῶν ὀρφανῶν τοῦ κλήρου αὐτοῦ καὶ πλείστα ἄλλα φιλάνθρωπα καὶ καθιέρωματα ἀφειδῶς δαπανῶν ἐκ τῶν ἰδίων καὶ πολλαχῶς ὑπὲρ τῆς ἐξα

σφαλίσεως καὶ τῆς ἀπροσκόπτου λειτουργίας αὐτῶν μεριμνῶν.

Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ μητροπολίτου Κιέβου Ἰωαννικίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΑΛΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΩΝ

Ο ΠΑΛΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΟΣ ΙΕΡΕΥΣ ΡΟΪΣ

Σπουδαίαν ἀπώλειαν ὑπέστη ἐσχάτως πάλιν ὁ Παλαιοκαθολικισμὸς διὰ τοῦ θανάτου τοῦ διδασκάλου Παλαιοκαθολικοῦ Θεολόγου καὶ ἱερέως Ρόις (Reusch) ἡτις ἀπώλεια, ἐρχομένη μετ' ἐκείνην τοῦ Δοίλιγγερ καὶ Ράινκερς, καθίσταται φυσικῶς τῷ λόγῳ μᾶλλον ἐπαισθητή. Ὁ ἐν λόγῳ κληρικὸς θεολόγος ὑπῆρξεν εἰς ἐκ τῶν πρώτων καὶ κυριωτάτων στυλῶν τοῦ Παλαιοκαθολικισμοῦ, μαθητὴς δὲ καὶ φίλος ὑπάρχας τοῦ Δοίλιγγερ συνεργάσθη μετὰ τοῦ διδασκάλου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἱστοριογράφου καὶ τῶν λοιπῶν πρωτοστατῶν τοῦ Παλαιοκαθολικισμοῦ ἐν τῷ κατὰ τοῦ Παπισμοῦ καὶ τῶν ἀλλοκρίτων αὐτοῦ δογμάτων ἀγῶνι, συνυποστάς ἰδίᾳ τὰς τύχας τῶν ἐν Βόννῃ καθηγητῶν καὶ συναδελφῶν αὐτοῦ Χίλγκερς, Λάγγεν καὶ Κνώτ. Ἰδοὺ ἐν συντόμῳ τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ βίου καὶ τῆς δράσεως τοῦ περιφανοῦς ἀνδρός, οὗ δικαίως θρηνοῦσι τὴν ἀπώλειαν τὰ διάφορα Παλαιοκαθολικὰ φύλλα.

Γεννηθεὶς ἐν Βριλῶνι τῆς Βετσφαλίας τῷ 1825 ἐσπούδασε τὴν Θεολογίαν ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις Βόννης, Τυβίγγης καὶ Μονάχου. Ἀναγορευθεὶς δὲ διδάκτωρ τῆς Θεολογίας ἐν Βόννῃ διωρίσθη Καθηγητὴς τῆς Θεολογίας ἐν τῇ Καθολικῇ Πανεπιστημιακῇ Σχολῇ τῆς πόλεως ταύτης, ἐν ἣ ἀπὸ τοῦ 1854 διετέλει ἐρμηνεύων τὴν Π. Διαθήκην. Μὴ παραδεχθεὶς τὰ δόγματα τῆς ἐν Βατικανῷ Συνόδου τοῦ 1870 ἀφωρίσθη ὑπὸ τοῦ Πάπα καθὼς καὶ οἱ προαναφερθέντες συνάδελφοι αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐμμένων πιστὸς εἰς τὰς ἰδίας ἀρχὰς ἐξηκολούθησε τὴν τε διδασκαλικὴν καὶ συγγραφικὴν αὐτοῦ δράσιν ἐν τῷ αὐτῷ ἀληθῶς χριστιανικῷ πνεύματι, οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ μέρος λίαν ἐνεργὸν ἔλαβεν ἐν τοῖς διαφόροις περὶ ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν Συνεδρίοις τῶν Παλαιοκαθολικῶν. Ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτοῦ μόρφωσις κρίνεται εὐρυτάτη, καθότι ὁ ἀνὴρ ἦν κάτοχος οὐ μόνον θεολογικῶν, ἀλλὰ καὶ φυσικῶν ἐπιστημῶν. Περιλάλητος ἦν ἡ εὐσέβεια αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ ἡδύ, καὶ πρᾶον τοῦ χαρακτῆρος, ἀμφοτέρω ἴδιαι χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀληθοῦς σοφοῦ. Ἡ παραγωγικότης τοῦ πνεύματός του θεωρεῖται ἑκτακτος, κατὰ δὲ τὴν ἐκφρασίν τινος τῶν βιογράφων αὐτοῦ, διὰ τῶν ὑπ-

αὐτοῦ γεγραμμένων, τῶν τε συγγραμμάτων καὶ τῶν ἀπλῶν διατριβῶν, δύναται τις ν' ἀποτελέσῃ ὁλόκληρον βιβλιοθήκην. Ἰδού οἱ τίτλοι τινῶν ἐκ τῶν συγγραμμάτων τοῦ σοφοῦ ἀνδρός. «Ἐγχειρίδιον Εἰσχωγῆ εἰς τὴν Π. Δ.» «Ἐνθυμῶν τέτταρς ἐκδόσεις.» «Ἡ ἀγία Γραφή καὶ ἡ Φύσις.» «Ἡ περὶ Δημιουργίας Ἱστορία τῆς ἀγίας Γραφῆς.» «Οἱ Ἐπίσκοποι, ὡς μέντορες τῆς ἀληθείας.» «Οἱ Γερμανοὶ Ἐπίσκοποι καὶ ἡ δεισιδαιμονία.» «Ἡ δίκη τοῦ Γαλιλαίου καὶ οἱ Ἰησουῖται.» «Ὁ Πίνος τῶν ἀπηγορευμένων βιβλίων.» «Αἱ νοθεύσεις ἐν τῷ κατὰ τῶν Ἑλλήνων (δηλ. τῆς Ὀρθοδοξίας) Ἐκκλησίας» συγγραμμάτι Θωμᾶ τοῦ Ἀκινάτου» «Συμβολαὶ εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ τάγματος τῶν Ἰησουϊτῶν.» Τὰ τελευταῖα ἔργα, οἰοῦναι τὸ κύκνειον αὐτοῦ, ἀποτελοῦσιν αἱ ἐν τῇ «Revue Internationale de Théologie» δημοσιευθεῖσαι διατριβαί. «Περὶ τῶν ἐπὶ μυστηρίων» καὶ «Περὶ τῆς Θεοπνευστίας τῶν ἁγίων Γραφῶν.» Ὁ αὐτὸς κατέλιπε καὶ ἐπιστολάς περὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ Καρδινάλιων τῆς Ρώμης. Δόξα καὶ τιμὴ τῷ περὶ τισμὲν ἀκαμάτῳ καὶ εὐσυνειδήτῳ θεολόγῳ καὶ κληρικῷ. Συμμερίζομενοι τὴν ἐπὶ τῇ στερήσει αὐτοῦ θλίψιν τῆς τῶν Παλαιοκαθολικῶν Ἐκκλησίας, εὐχόμεθα ἐκ ψυχῆς, ὅπως ἄνδρες τοιοῦτοι, μέλλοντες νὰ στήσωσιν ὑψηλὰ τὴν δόξαν τῆς Θεολογικῆς Ἐπιστήμης πρὸς διασκέδασιν τοῦ ἀχλύεντος πέπλου, ὅστις ἐπὶ τόσους αἰῶνας διαχωρίζει τὴν Δυτικὴν ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς χριστιανισμοῦ, ἀναφάνωνται ὡς πλείστοι ἐν τῷ τῷ μέγα ἔργῳ τῆς τοιαύτης διαφωτίσεως τῶν συνειδήσεων ἐπιδιώκοντι Παλαιοκαθολικισμῷ.

Α. Π.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Καλεῖται ὁ Νικόλαος Γραμμενόπουλος, ὑπὸ ἡλικίας, τῶς μὲν κάτοικος Πέρων Κωνσταντινουπόλεως, ἀγνώστου δὲ νῦν διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 8ην εὐρωπαιστὶ πρὸ μεσημβρίας μετὰ τὴν παρέλευσιν τριάνοντα καὶ μίαν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου πληρεξουσίου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ὑπὸ τῆς ἐκτετοῦ γυναικὸς Εἰρήνης Ν. Γραμμενοπούλου, θυγατρὸς Δημ. Πατσάρου, ὑπὸ ἡλικίας Ἑλληνίδος, ἐργατὸς καὶ κατοικοῦ Πέρων Κωνσταντινουπόλεως, ἐνχόμενος ἐπὶ δεκαετὶ ἐγκαταλείψει. Προσπεπιδηλοῦται δ' αὐτῷ ὅτι, εἰ μὴ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὁριζομένην δικάσιμον, ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή περὶ διαζυγίου θεωρηθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ. Ἡ παρούσα κλήσις τρίς δημοσιευθήσεται κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 19 Μαΐου 1900

Ὁ Πρόεδρος

3

† Ὁ Κορυθαὶ ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκονος Ἀνθίμος Π. Ὁρφανίδης

Ὁτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῇ 22 Μαΐου 1900

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκονος Ἀνθίμος Π. Ὁρφανίδης

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Καλεῖται ἡ Εὐγενία Νικοκλέους Μακρίδου βέη, θυγάτηρ Εὐτυχίου, ὑπὸ ἡλικίας Ὁθωμανῆς, τῶς μὲν διαμένουσα ἐν Κερτζίῳ τῆς Ρωσίας, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 8 εὐρωπαιστὶ πρὸ μεσημβρίας μετὰ τὴν παρέλευσιν τριάνοντα καὶ μίαν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ὑπὸ τοῦ ἐκτετοῦ ἀνδρός Νικοκλέους Μακρίδου βέη, ὑπὸ ἡλικίας Ὁθωμανοῦ, κατοικοῦ Φαναρίου Κωνσταντινουπόλεως, τμηματάρχου τοῦ Γραφείου τῶν Προξενικῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ ἐνταῦθα Αὐτοκρατορικῷ Υπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν, ἐναγομένη ἐπὶ ἐγκαταλείψει τοῦ συζυγικοῦ οἴκου, καὶ διαμονῇ ἐν ἄλλοτρίῳ οἴκῳ. Προσπεπιδηλοῦται δ' αὐτῇ ὅτι, εἰ μὴ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὁριζομένην δικάσιμον, ἡ κατ' αὐτῆς ἀγωγή περὶ διαζυγίου καὶ περὶ παραδόσεως τέκνου θεωρηθήσεται ἐρήμην αὐτῆς. Ἡ παρούσα κλήσις τρίς δημοσιευθήσεται κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου.»

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 31 Μαΐου 1900.

Ὁ Πρόεδρος

3

Ὁ Κορυθαὶ ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκ. Ἀνθίμος Π. Ὁρφανίδης.

Ὁτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον, αὐθιγμῶν

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκ. Ἀνθίμος Π. Ὁρφανίδης.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Καλεῖται ὁ Γεώργιος Κυριαζίδης, ὑπὸ ἡλικίας Ὁθωμανῆς, τῶς μὲν κάτοικος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνορίας Χριστοῦ Γαλατᾶ, ὑποδηματοποιός, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 8 εὐρωπαιστὶ πρὸ μεσημβρίας μετὰ τὴν παρέλευσιν τριάνοντα καὶ μίαν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ὑπὸ τῆς ἐκτετοῦ γυναικὸς Σταματίας, θυγατρὸς Χ. Μητσοπούλου, ὑπὸ ἡλικίας Ὁθωμανῆς, τὰ οἰκιστὰ ἐπαγγελλομένης, καὶ κατοικοῦ Γαλατᾶ Κωνσταντινουπόλεως, ἐναγομένος ἐπὶ τριετὶ ἀποδημίας εἰς ἄγνωστον τόπον καὶ πνυτελεῖ ἀμεριμνηστὶς τῆς ἐκτετοῦ γυναικὸς. Προσπεπιδηλοῦται δ' αὐτῷ ὅτι, εἰ μὴ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὁριζομένην δικάσιμον, ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή περὶ διαζυγίου θεωρηθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλήσις τρίς δημοσιευθήσεται κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος.»

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 9 Ἰουνίου 1900.

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Κορυθαὶ ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

1

Διάκ. Ἀνθίμος Π. Ὁρφανίδης.

Ὁτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῇ 9 Ἰουνίου 1900.

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκ. Ἀνθίμος Π. Ὁρφανίδης.

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.